

משטרה

המבצר והמחוז

אויביו של עמוס בן-גוריון שוכנים כיום גם בבניין המטה הארצי של משטרת ישראל. מספר מחוז תל-אביב הוא שם אדם בלתיאדי לחלוטין. יחס זה מבצבץ בכל שיחה של קציני המטה, כאשר אך מור כרים מחוז תל-אביב ומפקדו. בתחילת כהונתו של יוסף נחמיאס כי מפקד, היו היחסים בינו לבין עמוס לכי. אך תסביך הגדלות של עמוס והתעלמותו אפילו מהיראות המטה הארצי, העיירו במהרה את היחסים. השיא הגיע לפני מספר חודשים, כאשר ביקש ראש עיריית תל-אביב, מרדכי נמיר כי מטה המחוז יש לה מספר שוטרים לשמור על הסדר, לרגל אחת מהפגנות השוטרים לא נשלחו. ההודעה באה מאוחר מדי, השיב עמוס. כעבור זמן קצר, שוב ביקש נמיר שוטרים ממחוז תל-אביב. התשובה: זהו מאורע עירוני ועל העיריה לגייס פקחים עירוניים לשמירה על הסדר.

הפעם פנה נמיר לדוד בן-גוריון. עמוס מחבל בעבודתו, התלונן. ראש הממשלה התקשר עם נחמיאס, ביקש שיעשה למען חיטול ההתנגחות.

אפילו סילוק עמוס. אך עמוס לא שעה לבקשות נמיר, והדברים הגיעו לידי כך שנחמיאס צעק עליו בטלפון: "זהו

● צירוף בנמין מיניץ לממשלה לא החליש את מעמדו של שר הרתות, יעקב משה טולידאנו. למרות שבתחילה רתחו שמועות כי ביגיי מתעתד למסור את משרת טולידאנו לטייץ, הוא קיים איתו לאחרונה פגישה, בה הבטיח לו כי מעמדו נשאר איתן. ההתפתחות הצפויה: ליכוד מיניץ וטולידאנו בחזית דתית משותפת, נגד שאר המפלגות הדתיות. לא סן הנסע גם כי מיניץ ופועלי אגודת ישראל יצטרפו כטיעה דתית להסתדרות, ואולי אפילו למפא"י עצמה.

● **צפה להקמת ועדת-חקירה שתתמנה על-ידי שרי-החינוך אבא אבן,** לחקר הכישלון החמור של ממשלת ישראל הספורטיבית לאולימפיאדה העשירית ברומא — עם חזרתה ארצה של המשלחת, בשבוע הבא.

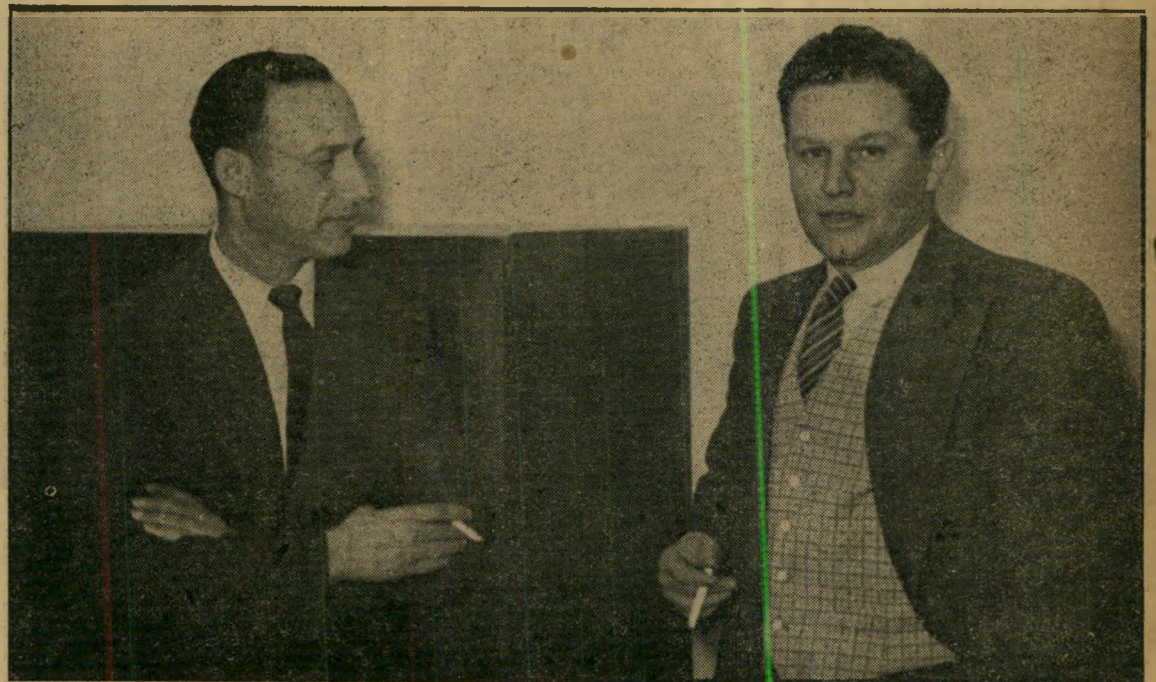
● **בעיקבות גילוייה הנפס בקירוח נגבה, יחזרו חברות הי נפס לקרוח במקומות שכבר זכו קודם לכן בנסיגנות-קירוח ונמצאו יבשים, כביכול.**

● **לעבור למושב שפר, תציע הסוכנות לשלוש משפחות האדונומיסטים המעורבות בסכסוך במושב עמירם.**

● **צעדים חריפים נגד ישובים שנהגו להחזיר את אדמור תיהם לחקלאים פרטיים, יהודים וערבים, ינקטו בקרוב על ידי מחלקת ההתיישבות של הסוכנות.** סעיף שיפיה את כוחה של הסוכנות לפעול נגד ישובים אלה יתווסף כנראה לחוק המועמדים להתיישבות תשי"ג.

● **חנויות "משכית" תפתחנה בלונדון ובפאריס.** למרות הריב בין רות דייג לבין הממשלה, בגלל החלטת הממשלה להקים חברה שניה לתעשיית-בית שתתחרה במישרין במשכית, לא התפטרה דייג, ממשיכה במאמציה להפוך את משכית לחברה רנטאבילית.

● **קרוב לוודאי כי ענייני הסרט הישראלי יופקעו מיד**

עמוס ונחמיאס

זו הוראה... התפרסם

אשר הירשברג, הממונה על עידוד הסרט הישראלי. מאחורי גבו כבר הוקמה ועדה ממסלית, בהשתתפות נציגי חברת התיירות, משרד המיסחר והתעשייה והסכס, שהחלה בודקת את סיבות המשבר הכרוני של תעשיית הסרטים הישראלית, עשויה להציע את הקמתו של מוסד חדש לטיפול בבעיה זו.

● **ייעשו נסיונות להגביר את טבעת-החנק של הפיקוח על דעת הקהל וחופש ההבעה.** בין המאמצים המיוחדים: תביעה להרחבת סגירותיה של המעצה לביטחון סרטים ומחזות לתחום הספרות, והאחרות שרית-התעמולה של הממשלה, בכתב ובעל-פה, לפי קו אחיד וקבוע מראש. בקשר לכך, צפה לשמיעת הטענה כי ריסון הפורנוגרפיה בארץ דורש ביקורת מראש של כתבי-היד המוגשים להוצאות-לאור. זוהי גם הסיבה מדוע לא נקט היועץ המשפטי עד כה כל פעולה נגד מפציץ סיפורת-התועבה, שהגבירו את פגולתם לאחרונה.

● **בכפסי שנור של יהודים מזדקנים משיקאגו ייעשה נסיון להחזיר תודעה ניאוריהודית להיי הפוליטיקה והתרבות של ישראל.** קבוצת עסקנים מיפגנטיים וסופרים שלא זכו להצלחה תוציא ירחון חדש, שיתחרה עם יתר פירסומי-התודעה היהודית. בראש המערכת יעמוד מורה מראשון-לציון ורופא נשים ידוע — שניהם מושכים בעט בעצמם. אחד המשי תתפס-הקבועים: אליעזר ליבנה.

● **צפה להפתעה לטובה, בעת הצגת המחזה הכושיאמרי קאי "צימוק בשמש",** עלידי להקתו החדשה של הבמאי משה הלוי. על אף דבקות יתויה בשיטות-המישחק הנלוות של האהלה, הצליח הבמאי לרכז מספר שחקניות ושחקנים בעלי רמה, זכה להצלחה אלה מבוססת בעת סיור ההצגות חסר-כוכרות, בקיבוצים ובמושבות.

גדולות. הכלש, העובד בשירות משרד חקיר רות סולדי, אוסף את כל החומר האפשרי על נכסיו של האיש, קשריו המיסחריים, רמתו המוסרית של האיש והחברה אשר בה הוא מבלה.

רק אחרי שמשרד החקירות מגיש דו"ח כי האיש נקי, יגוש הבאנק לביצוע העיסקה. בזמן האחרון שמ לב החוקרים לחופעה משונה: כמה באנקים קטנים נתנו הלאות דוחק לא תם לקוחות, שהחוקרים מצאו כי אינם נקיים. לא פעם גם הלכה ההלחאה לטמיון, כאשר הלוחה הסתבך בעיסקות מפוקפקות, שהחוקר הזהיר את הבאנק מי פניהן.

השבוע ניתן ההסבר: באנקים אלה אינם מעוניינים בלקוחות סולדיים, היכולים לקבל אשדאי בכל באנק. בתנאים הגנים, הם מעוניינים דחק באותם לקוחות מפוקפקים פח ת-אוריות, המ כנים לשלם ריבית קצוזה כדי להשיג את ההלחאה.

על כן חשוב להם לדעת את הכל על הלקוח: לא כדי להיזהר מפניו, אלא כדי לדעת עד היכן אפשר לנצל את תסבוכתו לשם גביית ריבית גבוהה עוד יותר.

פשעים

השכונה הארורה

שכונת שערייה, ליד פתח-תקפה, ארורה, כך, לפחות, סבורים תושביה — לרוב ער לים חדשים, פליטי מעברות אס-המ-שבות, המתגוררים בגיבוב הצריפים, הבתים וסימי טא-הזעפר הצרות.

יסוד האמונה התפלה — בשורה ארוכה של מעשי-פשע מוזעזעים, ממקרי-רצח עוד תקיפות ומעשי-אונס, שאירעו במשך השנים בשערייה. לאחרונה שקטו הרוחות. מאז שנתיים, כאשר רצח בעל את אשתו במהלך מתאבן, לא חודשה מסורת האמים של הי שכונה הפתחת-קחאות — רק עד לשבוע שעבר.

בן ואם בשלולית דם. הפעם בחר הגורל בביתה של משפחת חישניה. ביום החמישי, בשעות אחר-הצהריים, הובילו תור שבי שערייה עלידי צעקת הבוקעות מן הבית. השכנים ניסו לחזור לבית בכוח, לפי רוק את הדלת. הם לא הצליחו. מששכבו הזעקות, נרגעו גם הרוחות. השכנים כלם שבו לבתיהם.

השלחה היתה כוונת. כאשר אב המשפחה, משה חישניה, הגיע למקום, לא הצליח אף הוא לפתוח את דלת ביתו. משה הזעיק את המשטרה, שעזרה לו לפרוץ את הדלת ולהיכנס לתוך ביתו.

בחדר השינה היתה מוטלת אשתו, חיה חישניה (60), בשלולית דם. בכל אברי גופה ניכרו חתכים וסימני מהלומות שהונחתו במכשיר כהה.

על המיטה הסמוכה שכב בנה דוב (26), כשהדם זורם מחתר עמוק בירו השמאלית. הוא סבל מהלם. השוטרים, שהעבירוהו ל-בית-החולים, לא הצליחו להוציא מפיו אלא מילה אחת: "אמא! אמא!" אולם, לדברי האב המזועזע, ששוחח עם כתב העולם הזה זמן קצר לאחר המקרה, היה זה הבן, הי קרא בשם אמו, אשר רצח אותה כמו ידיו. "אין יכול היה לקרות דבר כזה!" מיל מל משה חישניה, היא היתה אמא כל כך טובה — והוא עשה מה שהא עשה!

"כל הצרות התחילו כשבאנו לארץ, לפני שלוש שנים", מספר משה. "דוב עבד בי מיקצוע שלו, טכנאי שנינים, אבל במשך הי זמן פיסרו אותו מהעבדה. הוא התחיל לעבוד בכל מיני עבודות, ובזמן האחרון בכלל לא עבד.

"הוא נעשה, ככה, קצת לא כליך בסדר. אבל לא רצו לשלוח אותו לבית-משוגעים. אמרו שאין מקום. לפני שלושה ימים הא הפסיק לאכול, שכב במיטה והיה מעשן כל היום. אמא שלו הלכה לרופא."

הרופא הבטיח לבא בהקדם. אך הוא הגיע מאוחר מדי. כאשר ביקש לבקר את דוב חישניה, כבר היה הצעיר הרחק מביתו, בבית-החולים. בטיפולם של רופאים ססיכי אסריים אחרים.

השכן קיבל דוגמה. עם יבול-האמים שבבית חישניה, לא חזל הגורל מלפקד את ששנות שערייה. הקרובן הבא היה שכנו של משה, יעקב בן-לפיה (30), שבא לשיכון מן המעברה הסמוכה, חודשיים לפני הי מיקרה.

על גבו של יעקב הונחתה, לפני כשנה, מהלומה קשה במיוחד. אשתו מתה בדש השבועי להריגה. כתוצאה ממעשה-הפלה, האב מסר שניים מילדיו הפעוטיו לטיפול של מחלקת העבודה הסוציאלית. הם הובנסן

עסקים

חשדה וכבדה

לכל באנק יש בלשים משלו, המספקים לו אינספורמציה על כל לקוח חשוב. בעיקר מתעניינים הבאנקים לדעת מה אוסיים ומי הימנותם של לקוחות, המבקשים הלאות